

Mysuseter-Nytt

Julen 2003

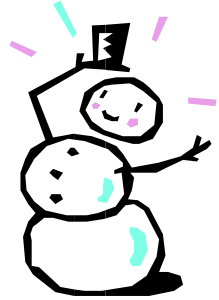

Julen 2003 nærmer seg, og da er det nok en gang tid for et julenummer av "Mysuseter-Nytt". Også denne gang er avisen produsert - teknisk sett i hvert fall - i Brønnøysund. Jeg har for vane å sette inn noen

kommentarer om min manglende lokalkunnskap. Min "posisjon" i avisen er vel nærmest en blanding av setter og redaktør. Trykkingen tar Brønnøy-Trykk AS (www.bronnoytrykk.no), seg av.

.Vi som er engasjert i "Mysuseter-Nytt" her i Brønnøysund, beklager at en del omstendigheter førte til at sommernummeret for 2003 ble forsinket slik at innkalling til generalforsamlingen kom vel sent, men som det fremgår av referatet fra generalforsamlingen, holdt det akkurat. Siden julen ikke er avhengig av rettidig

**Vi ønske alle
våre lesere en
riktig
God Jul
og et
Godt Nytt År**

innkalling, regner vi med at julenummeret uansett vil komme i tide.

Ha en riktig god jul, og et godt nytt år, alle sammen.

Frank Svensson

VITA

Norges største kjede innen personlig pleie

1361 Otta Tunet S
Tlf.: 61 23 19 86

Otta Sag og Høvleri^{AS}

**Totalleverandør av trelast
Byggevarer**

Adresse: Joh. Nygårdsgate 16
2670 OTTA
Telefon: 61 23 68 00
Telefax 61 23 68 01
e-post: ottasag@ottasag.no
Internett www.ottasag.no

**Åpningstider: 07:00 til 15:30
mandag til fredag**

FRAMTIDAS MYSUSETER.

I dette nummeret av Mysuseternytt kan du lese om to temaer som vil oppta oss hytteeiere på Mysusetet i tida framover:

Det ene er ønsket om brøytet vei fram til hytta, det andre er innlagt vann og kloakk, - to temaer som ofte også henger sammen.

Bakgrunnen for at dette aktualiseres nå, er en gradvis endring av hyttebruken. Vi får mer ferie og fritid, vi blir stadig flere spreke pensjonister. Sammen med arbeidsredskaper som data og mobiltelefon gjør dette at vi stadig bruker flere døgn, også arbeidsdøgn på hytta. Andre destinasjoner i vårt nærrområde opplever en økende pågang av hytteeiere som

vil gjøره hytta til helårsbolig.

Dette er en utvikling vi knapt kan snu, om vi skulle ønske det. Men det er viktig at trenden diskuteres, at vi har en holdning til den og at vi setter Vellet i en slik posisjon at vi kan være med og styre utviklingen, og at ikke utviklingen styrer oss. Derfor er det viktig at alle medlemmene deltar aktivt, gjerne via Mysuseternytt og generalforsamling, men også ved å verve naboer og venner til medlemmer. Vi har i dag ca. 300 medlemmer blant Mysuseters 700 hytteeiere, og det er altfor lite. For å være en skikkelig maktfaktor bør vi ha de aller fleste hytteeierne bak oss.

Under rundspørringen blant de 70 hyttene på Gråhaugen om vann/kloakk/brøyting kom det klart fram at synet på bruken av hytta hadde en spennvidde fra de som fortsatt sverger til stearinlys, vedfyring og utedo, og til de som av ymse grunner ville ha det mer slik de har det hjemme. Begge ytterpunkter er like verdifulle rekreasjonsfaktorer, og begge grupperinger skal kunne trives på Mysusetet.

Derfor er det viktig at Mysusetet Vel tar et tak for å styre utviklingen. Derfor er det viktig at vi tar en grundig debatt på om flere veier skal brøytes, om skiløyper evt. skal flyttes, om nye løyper skal maskinprepareres, om flere turstier skal merkes osv. Det er like viktig at de enkelte grender samarbeider når ønsket om vann/kloakk kommer, slik at vi får et minimum av gravearbeider over en kortest mulig periode.

Vellets klare holdning er at Mysusetet fortsatt skal framstå som et trivelig seterområde og ikke en trendy turistgetto, men vi skal heller ikke stenge ute nye generasjoner som har et annet krav til komfort og infrastruktur.

I håp om at disse linjene vekker DEG til engasjement, ønsker jeg dere alle en riktig god jul og et godt nytt år.

Jan P. Hammervold
leder

Mysusetter og Raphamn

Løypelag.

Leder i Vellet deltok på årsmøtet i Løypelaget på Otta 10. november sammen med representanter fra Sel Kommune, grunneierlaget, turistnæringen og de ansatte maskinkjøerne.

Løypelaget kjøpte ny prepareringsmaskin i fjor til kr.860.000 uten låneopptak. Dette var mulig pga god innbyttepris på den gamle maskina, en solid bankkonto og ekstra tilskudd fra eierne, deriblant Mysusetter Vel. Løypelaget er veldrevet og har en god økonomi, likevel er det viktig at Vellets medlemmer bruker den tilsendte bankgiroen (kommer senere) til å støtte laget. Magne Thøring ble gjenvalgt som leder for de to neste årene

Temaet som skapte mest diskusjon på årsmøtet var den stadig økende pågangen for å få brøytet veier der det vanligvis går skiløyper. Både Løypelaget, Vellet og enkelte veistyrer registrerer en sterk økning i antall henvendelser. Diskusjonen konkluderte med at årsmøtet ba Mysusetter Vel om å ta initiativ for å sette ned en komité for å gå gjennom problematikken og komme med et forslag som kunne behandles i de forskjellige interesseorganisasjoner, dvs: turistbedrifter, veistyrer, scooterkjørere, løypelag med mer for evt å kunne fremme et samlet forslag overfor Sel kommune. Så vil det bli opp til kommunen å behandle dette videre og la det ende opp som en egen "løype/brøyteplan" eller som et vedlegg til den nylig vedtatte kommunedelplanen for Mysusetter.

Leder mener dette bør være et tema som må behandles på vår generalforsamling der vi etter en prinsippdiskusjon kan legge noen føringer for vårt engasjement i komiteen, og deretter foreta et personvalg. Det er viktig at denne brøyte/løypekomiteen blir bredt sammensatt så alle interesser er representert

jph

SMÅNYTT.

Oppfanget og nedtegnet av vellets leder

Bjørn Turmo og Håkon Nårstad har sammen med Kåre B. Hansen besøkt miljøminister Børge Brende i forbindelse med sommerens håpløse opptreden fra dep. omkring båttrafikk på Furusjøen og Rondvatnet.

Håkon skal delta i omarbeidelse av forskriftene, ifølge lokalavisa. Glimrende jobba av vårt medlem Kåre B!!

Drifta av skiheisen starter så snart det er nok snø. De vil forsøke å plassere Røde Korsbua som midlertidig kiosk og varmestue for sesongen. Sel kommune er med og sponser flyttingen. Permanent plassering/utbygging vil skje så snart Sejersted Bødtker kommer i gang med utleiehyttene og veiforbindelsen.

Terje Ulvolden har kjøpt Otta Turiststasjon på Selsverket og er i ferd med å bygge ut. Dermed er anlegget tilbake i familien. I og med at Terje driver reisebyrå i Tyskland, må vi regne med et tilsig av euroturister.

(Fortsetter på side 4)

(Fortsatt fra side 3)

Mysusetter Vel har purret reiselivslaget på planlagt infotavle ved butikken. Det foreløpige svaret derfra er at saken ligger på is pga permittering av turiststjefen.

Vellet har også skrevet til grunneierlaget ved Johan Lie og bedt om at arbeidet med et sauefritt Mysusetter sentrum tas opp igjen.

Som opplyst på generalforsamlingen har Vellet etter initiativ fra Sel kommune foretatt en rundspørring blant hytteeierne i Gråhaugen om interesse for vann, kloakk og brøyting. Ca 70 brev ble sendt ut. En tredjedel ville ha vann/kloakk omgående, en tredjedel ville koble seg til senere og den siste tredjedelen ville ha den gode gammeldagse hyttekosen. Kun en hytteeier og en tomteeier svarte ikke, så vi hadde nær hundre prosent tilslag.

Sel kommune er nå iferd med å bygge nytt vannverk på Ulvangen.

Kjell Simensen fra veistyret i Gråhaugen har hatt befaring i feltet sammen med Magne Thøring fra Løypelaget for å se på mulighetene for mer brøyting. Så langt mener de det er mulig å legge vei og løype side om side fra brua ved Gråhaugbekken (avkjøring mot Bottsetra) og opp til krysset mellom hytta til Pedersen og Anebyhus. Om dette blir realisert nå eller senere er noe usikkert pga bl. a., kostnader.

Etter diskusjonen på general-

forsamlingen i sommer om hestetrafikken i Rondane har vi sendt en henvendelse til fylkesmannens miljøvernavdeling vedlagt et brev fra Astrid Arnesen Hug. Dette er pr.20. nov. ubesvart.

Styret i Vellet har planlagt en vervekampanje, og har valgt Einar Oldeman Isaksen til å jobbe med dette. Dessverre sliter Einar med å få ut adresser til hytteeiere på Mysusettra. Kan noen hjelpe?

Ifølge bladet SkiSport nr.7 har Tuva Toftdahl som vant både langrenn og alpint i påskerennet vårt også vunnet både friteknikk og klassisk i Ungdommens Holmenkollrenn sist vinter. Mysusetter Vel gratulerer!

Teknisk kontor i Sel kommune minner igjen om at søppelkontainerne kun er for husholdningsavfall og ikke sofaer, griller og byggeavfall o.a. Alt annet en husholdningsavfall skal leveres på miljøstasjonen på Myrmoen.

HESTETRAFIKKEN I OG VED MYSUSETTER

Vi gjengir her brev av 6. august 2003 fra Astrid Arnesen Hug til Mysusetter Vel.

Siden jeg var av dem som tok opp dette problemet på Mysusetters vels årsmøte, kan det kanskje være greit å få en skriftlig henvendelse i tillegg.

Jeg ser hovedsakelig det som skjer

(Fortsetter på side 5)

(Fortsatt fra side 4)

med naturen i "mitt" nærmiljø, og det er veien fra Mysusetter sentrum innover Ulvangsveien, på gammel vandresti opp langs Ula til fossen Brudesløret og videre innover langs Ula til Spranget. Det bemerkes at ved Brudesløret er det gravet frem gamle fangstgraver for reinsdyr og trafikken går rett forbi disse.

I år har jeg observert flokker på opptil 20 hester med rytter flere dager i uken, samt mindre grupper fra 2-6 hester med rytter enda oftere.

Hestetrafikken er en aktivitet som har kommet mer og mer de siste 6 - 8 årene. Denne aktiviteten har medført til dels store synlige skader i naturen. Hester er store tunge dyr som sparker opp jorden der de går. Som eksempel nevnes at jordlaget på fjellet ned mot Ula flere steder har blitt slitt bort, flere meter bredt, slik at det nå er blitt brede "svaberg" og ikke jord/mosedekket som før. Stien langs sørsiden av Ula ved juvet har blitt til 2 brede stier hvor jordsmonnet er borte og det nå bare er sand. Ved Brudesløret er det observert at hestene får hvile og går da til dels fritt, de leies med rytter på ned mot juvkanten og blir fotografert, noe som har ført til at vegetasjonen på et større område blir trampet ned. Dette er for øvrig områder som faller inn under den nye, utvidete nasjonalparken.

Langs Ula er det flere steder myraktig. Noen steder er det (til dels privateid grunn) lagt drenerør som stadig blir synlig fordi jorden slites bort samtidig som rørene blir ødelagt. Dette fører til at stien blir nærmest umulig å bruke fordi vannet ikke dreneres bort.

Hestebukkerne har også begynt å bruke en gammel vandresti fra Bergtjønn og skrått ned mot Ulvangveien. Her ser man også tydelige sår i naturen.

Som nevnt på årsmøtet er det også registrert skader i Glitterdalen og på sørsiden av fjellet Ranglarhø. Særlig sistnevnte er sårbar, her er det en meget spesiell vegetasjon som nå er i ferd med å ødelegges p.g.a. hestene. Dette området har lenge vært kjent p.g.a. den spesielle vegetasjonen, naturen er da også spesielt sårbar i Rondane.

Det er sikkert mulig å finne ut av dette problemet. Hesteaktiviteten er vel kommet for å bli. Det er bare så synd at det virker som om de som driver med hestene nærmest har tatt seg til rette uten å gjøre noe med de skadene de påfører naturen. Dette er en aktivitet som vel burde kunne integreres slik at det ikke påfører naturen mer skade, og slik at skade allerede påført lar seg reparere. Det kunne vel være en ide at Styret i vellet via bladet Mysuseternytt forsøker å kartlegge denne problematikken med ikke minst berørte hytte/grunneiere samtidig som de rette naturvernmyndigheter trekkes inn.

Spørsmål som bør avklares og det er sikkert flere

- 1: Er det lov å drive denne formen for kommersiell aktivitet i nasjonalparken?
- 2: Hesteeiers plikt til å reparere skade gjort på privat grunn, stor slitasje på private veier som for eksempel Ulvangsveien.

(Fortsetter på side 13)

BOTTFJOSET – ET STUDIE I VANSTYRE.

Skrevet av Arne Jørgen Rønningen

Garden Botten ligg rett ved kjørkja på Selsverket. Bøyd i kaus vil man si: "E ska på Botten", men når man er kommet dit så sier man "E æ på Bottê" – bevegelse/ro som på tysk. Lokalt er opprinnelsen til gårdnavnet glemt, og noen kunne tro at gårdens lavtliggende beliggenhet i et kuldehull

trekull. Tømmer ble fløtet på elva fra lenger nord i dalen. Uttafor Bottjordet var det en lense over elva som fanget opp tømmeret – på det gamle gruvekartet benevnt som "Hengsel". Tømmeret ble tatt i land og brent til trekull i store kollbotner, dvs. kullmiler, ytterst på Bottjordet ut mot

Engebret og Kari Ulvolden, og Mari Dokk framfor Bottfjoset i ferd med å kollapse

var forklaringen. Ledetråden til navnets opprinnelse fant jeg i en gammel bygdebok for Follidal. Der var en gård benevnt Kolbotn, med navnet Botten i parentes.

Driften av smeltehytta på Selsverket Kopperverk i andre halvdel av 1600 tallet trengte store mengder

elva. Disse kollbotnene vises også på gruvekartet, og jordsmonnet ytterst på jordet er fremdeles spesielt svart der denne kullbrenninga foregikk. Navnet Kolbotn har gjennom årene blitt forkortet til Botn, og knytningen til kull glemt.

(Fortsetter på side 7)

(Fortsatt fra side 6)

Sel kjørkje låg under Vågå, og presten bodde leigd. Først på 1900 tallet skulle Selspresten få egen bolig. Skjenna ble visstnok vurdert som prestegard, men det var Botten som vart kjøpt. Sels første ordfører Johan Nygård var selger, og fra nå av kom gården og setra uheldigvis i offentlig eie.

Presten fikk sin egen staselig bolig, og gården ble drevet av en forpakter. Men husmannsvesenet for øvrig i Norge ble avvirket fram mot 1920, så holder Kirken den norske ved Opplysningsvesenets Fond fremdeles på sitt husmannsvesen.

Tante Kari og onkel Engebret Ulvolden var andre generasjon "husmenn" eller forpaktere på prestegarden Botten. Jeg har vært på besøk på Bottsetra fra før jeg husker. Fjøset med de enorme stakkene og steinbåsene gjorde inntrykk på en nysgjerrig tass. Engebret fortalte at han selv hadde blitt fortalt at de enorme stakkene i sin tid var hugd i fjellskogen sør for setra. Stakkene var så tunge at hester ikke dugde som drakraft, og okser måtte spennes for da tømmeret ble dratt fram.

Seterfjøs ble bygd med god fallhøyde fra møkkjaglugget, og god lufting under. Bottfjoset vart delvis bygd på fjell, men det ytterste hjørnet sto på trestabber med djup urolig leire under. Dette ble Bottfjoset sin skjebne.

FASE 1: GIDDESLØSHET.

I 1987 overtok jeg falleferdige Skjenna gård preget av flere års kommunal vanskjøtsel. Det store toetasjes nordre stabburet hvilte på utsida på 2 meter

høye trestabber. Disse var pga. råte i ferd med å tippe over. Det første jeg gjorde i Skjenna var å skaffe meg et traktorlass med kasserte jernbansviller og engangspaller. Av dette murte jeg opp støttepunkter under stabburet for å hindre at det kunne falle ned, i påvente av en permanent løsning. Dette kostet meg kun noen timers arbeid, men stabburet var sikret for all fremtid.

I de samme tider beklaget Engebret seg over at Bottfjoset holdt på å falle ned. Prestgardstilsynet var varslet, men de hadde ikke reagert. Prestgardsstilsynet var en kommunalt oppnevnt nemd supplert med presten i bygda. Disse hadde ansvar for forvaltning og vedlikehold av Prestegarden, men det var vanligvis langt fra prat til handling med mindre presten skulle ha gjort noe på sin luksusbolig med gratisleie.

På et besøk på Bottsetra tok jeg vedlagte bilde av det flotte Bottfjoset i ferd med å gå i kne. Jeg sendte bildet til formannen i Prestgardstilsynet med en sterk formaning om å reagere. På dette tidspunkt kunne fjøset ha vært sikret med noen stabler av gratis engangspaller – med en kostnad på noen hundrelapper i arbeid. Formannen i Prestgardstilsynet var kjent for å være drivende flink på egen gård, men med Bottfjoset ble intet gjort. Helningsvinkelen på trestabbene ble større og større, og en dag ga fjøset etter. Da fjøset falt var ingen eller intet til å ta imot.

FASE 2: UKYNDIGHET.

Til slutt reagerte Prestgardstilsynet, men da lå fjøset på bakken.

(Fortsetter på side 8)

(Fortsatt fra side 7)

Riktig fremgangsmåte nå ville ha vært å jekke fjøset opp igjen. Fjøset sto på fjell på flere hjørner, og jekking ville ha vært lett gjennomførbart – jeg snakker av erfaring fra Skjenna.

Prestgardstilsynet valgte den dårligste og dyreste løsningen. Steintaket ble tatt av, fjøset lagt ned og stablet i haug under presenning. Det ville ha kostet mindre å jekke fjøset opp igjen.

FASE 3: ANSVARSLØSHET.

Det er vel snart 15 år siden Prestgardstilsynet lot Bottfjoset falle ned. Tømmeret ligger fremdeles i en haug under en slitt og usikker presenning. Prestgardstilsyn har kommet, gått, snakket om hva de skulle ha gjort, og aldri gjort det. Diverse privatpersoner og organisasjoner har engasjert seg for redningsaksjoner. En tidligere formann i Mysusetar Vell, den gang av merkelige grunner fremdeles besittende og benyttende Vellets

brevpapir, engasjerte seg for flytting av Bottfjoset til en viss eiendom i sentrum.

Den ansvarsløse eieren Opplysningsvesenets fond har også vært inne med særslåtte løsninger. Et av forslagene var å bygge om låven for å lagre tømmeret. Opplysningsvesenets fond besitter en milliardformue, er underlagt kulturdepartementet, men tar intet ansvar for sine eiendommer og dets kulturverdier med mindre de har fortjeneste på det.

FASE 4: HANDLING?!!!!

Nå må noe skje, nå må Bottfjoset opp igjen før det blir ødelagt av dårlig lagring. Sel kommune har helt klart et ansvar ved at et politisk oppnevnt utvalg lot Bottfjoset falle ned.

Men hovedansvaret ligger hos eieren – Opplysningsvesenets fond. Det er et hån mot opplysningstidens idealer at Opplysningsvesenets fond lar plussordet ”opplysning” inngå i sitt navn. Fondet er en av landets største og i særdeleshet mest uansvarlige

Bottfjoset har falt. (Åh– hva var det nå hun het igjen.)

(Fortsatt fra side 8)

eiendomsforvaltere. Fondet har en formue på 4,5 milliarder, herav 30% i likvide verdipapirer. På tross av denne rikdom lar Fondet store deler av bygningsmassen på landets prestegårder stå til hensynsløs forfall.

Styreleder i Fondet, og forhenværende kulturminister Anne Enger Lahnstein har på en treffende måte formulert Fondets målsetning om vanskjøtsel av den kulturhistoriske arv det forvalter: "Forvaltningen spenner over et vidt felt og krever bred kompetanse der hensynet både til avkastning og til den kulturhistoriske arv skal balanseres." Den forhenværende kulturministerens utsagn kan vel enkelt sammenfattes til: "Dersom bevaring av de kulturhistoriske verdier Fondet eier ikke gir fortjeneste, så gir Fondet blaffen.

Dersom man skal få Fondet til å ta ansvar for egen eiendom, kan man ikke diskutere saken på saksbehandlernivå. De administrativt ansatte i Fondet er så vant til å vanskjømte at de ikke bryr seg. Pågang må rettes direkte mot Fondets styre og i særdeleshet styreleder, og kirkeministeren som utnevner styret. Man må gjøre det pinlig for disse personene at de bevisst ødelegger kulturminner på tross av at de besitter en milliardformue.

I denne kampen bør Vellet alliere seg med Fylkeskonservatoren, Fortidsminnesforeningen og Norsk Kulturarv. Bottfjaset er trolig et av landets mest særpregede og verneverdige bygninger fra seterulturen – vi kan ikke fortsette å se på at fjøset blir ødelagt av vanstyret i Opplysningsvesenets fond.

Jeg er en av mange Gudbrands-

døler som med små ressurser har gjenoppbygget og bevart et stort antikvarisk gårdsanlegg med mange "ulønnsomme" bygninger. For oss er det forstemmende å se hvordan landets rikeste eiendomsbesitter, Opplysningsvesenets Fond unndrar seg å benytte en bagatell av sin formue for å redde en av sine egne kulturhistorisk mest verdifulle bygninger.

Tømmeret i Bottfjaset har usedvanlige dimensjoner.

BRUSTUGUN ^{A/s}
BRØNNBORING

Tlf 61 21 39 70

Mobil 909 90041 / 971 55105

Faks 61 21 33 23

- Boring etter vann i fjell og løsmasser
- Pumpelevering og montering

post@brustugun-bronnborning.no

Nytt fra Rondane SPA

Fra Rondane SPA har vi mottatt en julehilsen med orientering om foreliggende tilbud

I de 3 årene som er gått, fra vi startet med Spa-konseptet i 1999, kan vi konkludere med at dette har vært en suksess for bedriften. Med all publisitet vi har fått gjennom media, har også Rondane som ferie-og fritidsområde fått mange lovord. Det har vært spennende å utvikle et tradisjonelt høyfjellshotell til å bli et produkt som setter mennesket i fokus. Vi har fått egen aktivitetsleder som organiserer vanngym.,pilatestrening, yoga og topturer i fjellet. Kjøkkenet er hele tiden en utfordring. Takket være vår dyktige stab, beskrives hotellet i vår gjestebok ofte slik: "herlig avslappende, uformell og hyggelig atmosfære og nydelig mat".

Til Mysusetar Vel og hyttegjester: Vi takker for året som har gått og at dere benytter hotellet. Vi ønsker dere alle et Riktig God Jul og Godt Nytt År og fortsatt velkommen til våre tilbud:

VÆRET

På våre websider www.rondane.no under info og været, kan dere daglig følge med hvorledes vær- og føreforholdene er her oppe på Mysusetar.

SPA

Vårt spa-senter er som å komme inn i en annen verden, hvor profesjonelle terapeuter gir deg ulike behandlinger, alt fra oppkvikkende kurbad , massasje og kroppssinnpakninger,- til bare velvære. På tross av at vi til tider har opp til 6 terapeuter i arbeide til samme tid, ber vi om at spa-behandlinger blir bestilt i god tid, gjerne 2 - 3 uker på forhånd. Ring, så hjelper vi til med å sy sammen spa-pakker. I fjor solgte vi et stort antall Gavekort før jul, flere og flere benytter seg av dette populære tilbudet.

SELSKAPER OG FESTLIG LAG

Ønsker du å feire -dag eller jubileum hos oss, er vi behjelpelig med arrangement i Kristin Stugu på hotellet eller i Villmarkskroen.

SVØMMEHALL

Vi tar i mot hyttegjester i svømmehallen. Av hensyn til våre hotellgjester ber vi om at den fortrinnsvis benyttes etter kl. 18.00.

På grunn av de økte strømutgiftene har vi sett oss nødt til å øke prisene i svømmehallen til: Kr. 75,- for voksne og Kr. 50,- for barn. Barn opp til 16 år må alltid være i følge med voksne.

NYTTÅRSAFTEN SOUPE`

Som i fjor, tilbyr vi fem retters meny inkl. aperitif på Nyttårsaften.

(Fortsetter på side 11)

(Fortsatt fra side 10)

Couvert pris Kr. 425,-.

Etter middag, opptrer "Trio Lyriica", ledet av Torun Kirby Torbo som også besøkt oss i forfjor.

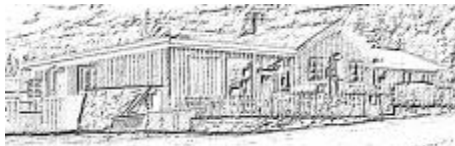
Kveldens dansmusikk blir fremført av de samme musikerne som Nyttårsaftnen 2002. De er meget dyktige og det svinger skikkelig...

Hilsen oss alle på Rondane SPA
Berit og Knut

Takseringskontoret Otta
Kåre B. Hansen
Johan Nygårdsgate 17 B,
2670 Otta
Tlf 61 23 13 52 Fax 61 23 43 39
Mob 95 96 98 11
E- Post: kb.hans@frisurf.no
Alle typer takster av fast
eiendom. Salg, arv og lånetakst.
Boligsalgsrapport, få en oversikt
over hyttas tilstand.
Medlem
NBT Norsk
Byggvurdering og
Takstinstitutt

Mysusetter Servicesenter

Vinterseongen 2004

Vi åpner den 6. februar og har åpent til og med påsken.

Åpningstider:

10:00 – 17:00 alle dager
utvidede åpningstider i påsken.

Vi har også scootertransport og hytteettersyn.

Rimelig overnatting i dobbeltrom.

Du kan forhåndsbestille varer på telefonnummer 61 23 39 17 eller på
fax nr. 61 23 15 92

Velkommen til fjells og en hyggelig handel.

Vi ønsker alle våre kunder og øvrige forbindelser en riktig God Jul og et
Godt Nytt År

Mysusetter Servicesenter ANS
Boks 103, 2675 OTTA

Referat fra generalforsamling i Mysuseter Vel, 26.07.03.

Oppmøte: Totalt 36, hvorav 27 stemmeberettigede.

Sak 0: Leder Jan Petter Hammervold ønsker velkommen og informerer om årsaksforholdet rundt den manglende/forsinkede møteinnkallingen. På grunn av normalt stort oppmøte anbefaler styret at møtet godkjennes og ber forsamlingen om innsigelse.

Vedtak: Innkallingen godkjent.

Sak 1 Konstituering.

Følgende ble valgt:

- Møteleder: Jan Petter Hammervold
- Referent: Thomas Fjæstad Hagelien
- Godkjenning av protokoll: Per Fuglum og Jonas Moe

Sak 2 Årsberetning.

Kari Kristiansen leser opp årsberetningen gjengitt i Mysuseter Nytt #? (2/2003)
Jan Petter Hammervold detaljerer med fokus på mulig utbygging av vann og kloakk rundt Gråhaugen hyttefelt.

Vedtak: Årsberetning godkjent

Sak 3 Revidert regnskap og budsjett

Einfrid Alvarstein informerer om regnskapet som skal godkjennes for 2002 (8 mnd) samt budsjettet for år 2004.

3a) Regnskapet 2002

Regnskapet for 2002 er gjengitt i Mysuseter Nytt #? (2/2003)

Vedtak: Godkjent

3b) Budsjettet 2004

Budsjettet for 2004 er gjengitt i Mysuseter Nytt #? (2/2003)

(1)Knut Bryn foreslo å slå sammen utgiftspostene under støtte til løpemerking, preparering og skiheis til en post "Støtte til fellesformål" kr 14.000,-

(2)Små regnefeil ble påpekt

Vedtak: Godkjent med endringene (1) og (2).

Sak 4 Fastsettelse av kontigent

Styret foreslår ingen endringer i kontigenten

Vedtak: Godkjent

Sak 5 Spørreundersøkelsen

5a) Generelt

Jan Petter Hammervold informerer om spørreundersøkelsen (gjengitt i Mysuseter Nytt#? (1/2003))

Problemstillingen rundt utbredt hesteridning og dets konsekvenser for ødeleggelse av turstier og naturminner ble diskutert og Jan Petter Hammervold vil følge opp saken.

Styret vil i kommende nummer av Mysuseter Nytt informere om rutiner for

(Fortsetter på side 13)

(Fortsatt fra side 12)

omadressering av post, da dette har vært problematisk for mange. Vellet ønsker mer nærhet med Sel kommune, og det ble ytret ønske om at en kommunerepresentant blir invitert til kommende allmøter/gen.fors.

5b) Maksgranse for utbetalinger utover budsjetterte rammer

Flertallet i styret ønsker ikke maksgranse for utbetalinger som ikke er budsjetterte, men ber generalforsamlingen ta stilling til spørsmålet.

Vedtak: Saken utsettes i et år.

Sak 6 Valg

Følgede sammensetning av styret samt revisor og varamedlemmer ble valgt:

<i>Posisjon</i>	<i>Navn</i>	<i>Varighet</i>
Leder	Jan Petter Hammervold	1 år
Nestleder	Jo Toftdahl	2 år
Kasserer	Einfrid Alvarstein	2 år
Styremedlem	Gunnar Steinsvoll	2 år
Styremedlem	Kari Kristiansen	1 år
Revisor	Jo Weiglin	1 år
Varamedlemmer		
	Leif Lyngø	1 år
	Karin D. Eger	1 år
	Morten Havn	1 år
	Knut Wollebæk	1 år
	Aud Grethe Ulvolden Høye	1 år

I valgkomiteen blir Marianna Wigan erstattet av Dag Simen Grøtterud.

Referatet er godkjent:

Per Fuglum

Jonas Moe

Vi har tillatt oss å "komplettere" referatet der det vises til "Mysuseternytt" ved at vi i parentes har angitt

hvilket nummer av bladet det refereres til.

fs

(Fortsatt fra side 5)

3: Ansvarsforhold, hvem skal kunne kontrollere denne aktiviteten når tydeligvis hesteeiere "tar seg til rette".
4: I samarbeid med hesteeiere, vellet, berørte grunneiere og evt. naturvernmyndigheter finne egnede veier for hestetrafikken.

Ser frem til å få vite mer.

Med vennlig hilsen
Astrid Arnesen Hug

Ønsker Styret lykke til med arbeidet.

TORGJEIR T. NYGAARD:

GAMMEL-VEIGEN ÅT MYSUSÆTROM

Med millom einna mange gamle stednamn som held på bli burte nå.

Bratt, steinåt og smal va fyste adkomste åt Mysusætrom, skaft tå klauv og øykjehøv og trakk tå fåråndest folk. Såleest va veigen hemgjord utta ingeniørhjålp og offentlege bidrag. Som kløvveig va'n godt brukan, men mæe hjulkopp va'n ikkje fårån. Um vintern, når sæterfore og måsein frå fjellé skul frak-tast hem på slæa, va'n riktog svær, for da kun døm fårå ette ise på elven heile Uldaln framover. Træfte dæ se té, at isen va låk på summe stelle, — og dæ va'n vonoms oftare, — så va dæ berre å haugge ni ei grånn hel tvæ, hå på sjog og vatten og trakke té, og så gjorde keildin dæ, som ellest skul té.

Mæe ti'n vart dæ større fersel, og dæ vart nøvendogt å kåmå fram mæe kjørðning um sãmårn au. Krut og minnborr va kome i bruk, og i væste bergespellein vart skotne burt. Nå vart veigen lagd framé elven og va nugunlonde flat, så lengje'n førde Ulun. Uppi Sæterlin va'n bratt som fører på mange stelle og da særlie i Reistbakka. Der va dæ leit både når'n fór upp, og né. Reistbakkanne kjøm se tå di, at her laut døm krøkke innpå

slæameiin eit lite lekje, så slæein ikkje skul skjote på forhart, når døm skul neover mæe tonge lass. Detta lekje keillast ei reist. På ture oppover vart desse reistin lagde att i veigkante øfst tå Reistbakka.

Mysusæterveigen ha vore umlagd og retta på eit par gånge firi mi ti, og i di seinaste årom ha'n vorte så svær, at'n ha vore fåråndes mæe di store bussom, som OKB bruka på rutun sine åt Mysusætern og Furusjøe. Veigen, som e menest'n best, æe slik som'n va ve århondredeskjifte, — ein skranglæte kjerr-veig.

Da som nå begynde veigen ve Ulbrué på Verkje, men deingån-gen smorde'n beinast oppover Sagbakkin, forbi Britstugu og Sagrandin ratt upp åt Damme. Ve øvre enda tå Sagranda sto dæe eit lite Kveinnhus. Detta kveinnhuse vart brukt, da døm låg té filmen um 'o Synnøve Solbakken. Dæ va hit 'n Sæmund og n'Thorbjørn bar kønsekjin sine. Trast neafor, ve Honnlægein, æe dæ ein høg foss ni Dånådalen. Eit lite stykijy ogofor ligg Uldammen, som vart bygd for umtrent 100 år sia. Dammen skul samle upp grus og stein, som Ula førde mæe se i flåmê, så ikkje Lågen vart demd upp og Selsmyrin vart blautar, heil døm va farø. Så gjekk veigen viare innigjennom Uldalsjore. Her va dæe tvæ grinde, ei ve Dammen og ei lenger inn. Dæ va ikkje støtte, at dessé grindin vart attlætte, og da kom dæ ofte krytyr inni jore. Detta va sikkert ei plåge.

I 1897 va dæe storfåm tå Ulun, som renska mæe se veigen på fleire stelle i Uldalsjore og skråpå reint like nepå blanke berge. Mæe døm velte på veigen her, vart gammelveigen forbi Uldalsgjørn og Liin benytta. Denna va for dæe meste ein gånge-veig, som va som ein gjeitstig å rekne for nigjønöm di bratte leirbakkein neté åt Larslykjun. Dene bakjin ha nok mest skræm live tå ein konstnar, som ha faré der, for hein ha lågá te eit skjilderi mæe ein stig så bråt, at dæe æe mest ikkje truan. Ein kein lure på um tyngdekrafte va uppdågå dein tie, men dæ va'n nok, for skjilderie æe eit tresnitt, som sto ti di gamle «Skillings-magasinet».

Trast fører kjørveigen når frampå Larslykja, har oss på andre

siun åt Ulun eit bratt sva, som kellast Sveille. Dæe reinnt et vassikkel neover sva, som um vintern bli te ei habbele svell-kule, som dæe æe reint orå å tå se over. Lite innafor der og på småmå siun ha det fører i ti'n vore brænd limmjøl. Der låg dæe att någå steine, som synté, kå døm ha fare mæe. — På Larslykjun ha dæe vore ei skyttarbane frå gãmått. Dæe va her døm prøvde reinsriflun sine. På bergeveigje væe dæe måla ein firkant, eit par eilne på kår kant mæe ein kvit rønding i mitten. Ront um-kring va dæe blåe kladaso ette bilykulom. — Innast på Larslykjun gjekk dæe ei kvilt tå Ulun heilt innåt veigje. Her ha elve haft fare sitt fører i tin. Her står dæe uppreist ein stor flat stein innåt ein bergenabb på nordsiun åt veigje. N' Hans Gjeit-randa fortalde me, at'n sto og såg på, at Ula i flåme velta upp denna stein. Dæe va eit godt lyftan, for stein æe ikkje nugun vetl-gut. — Innafor Larslykja æe Breisand. Her va dæe berre ei fyru og aldeles snaut. Nå æe dæe skog der. — Så kjøm oss åt Guri-håmære, ein høg og bratt bergepeill, som ikkje va go å gje se ikkast mæe, da døm bygde veigen, som dæe for vart lagd på ein høg mur mot elven. Trast innafor æe Raumøyllbakjin, og her gjer veigen ein tvær sving.

Som namne fortel, så va dæe her ein raulett på jor'n, men så vart dæe grusgruve der, og raufarga vart burte, men namne æe att.

Så kjøm oss åt Kvitskriuprestom. Dæe æe någå figure, som dæe ska leitas lengje ette å finne makta ått. E ha herdd, at dæe ska væra någå tå sãmåe slagje ni Dolomittom ein stan. Kvitskriuprestein æe någå kvite søylo tå grus og leir mæe svarte steine på tåppe, messom hugu. Stein kellem leirn ihop og tæe tå for reigin og an ogobårr, mæe sand og leir umkring, som æe lausare, bli øyrd burt. Dæe fyste e kjøm ihop va dæe fleir preste heil dæe nå, så dæe kein væra fult for, at døm forgåss mæe ti'n. Best dæe æe, så gror dæe kanskje upp nye småpreste, som veks te mæe ti'n, såleest som dæe ellest går for se her i væl'n. Neafor prestein laut veigen renskast kår vår. Dæe va støtt mykijy leir og sand, som va øyrd ne. Her va dæe gjeinne, at folk fein se skursand, når døm reiste åt sætern. Te di brukje va'n

reint overlag, så dæe va ikkje någå rart, at selsgålv på Mysusætrom va så kvitskura. Men dæe va fel ikkje berre sand, som gjorde dæe. Ei go gråntvugu og sterke bødeiarne mæe ku tæe.

Trast innafor Prestein va dæe eit vassikkel, som kjøvde så um vintrein, at svellkula gjekk høgt over stabbesteinein. Skul'n så over mæe lass, så va dæe ikkje an rå hel å haugge ei veit åt eine slæameie. Detta va ikkje gjort i snyggheiten, for svellkula kun væra 20 m lang og vel så dæe. Um sãmårn va her ein vass-stokk, ein utthåll kubbe, som vatne rein ni. — Trast innafor der æe sæterbrue. Dæe va 5 stokke i breiddem mæe hævkløvninge te fargve. Dæe va mest ein vågan å hå se over mæe tonge lass. Når brue likevæl helt, så kein dæe kanskje hå se tå di, at dæe ikkje va nugun, som ha berekna styrkjin tå'n. På nordsiun låg'o på'n bergepeill og i andre enda på eit timra steinkjær (steinkjiste). Detta vart rivi onda tå storfåmte i 1897, og dæmæe strauk brue au. Dein vår'n laut sæterfolke fårå um Raphamn, mæe døm fekk uppåt brue. Ve brue begynda Reistbakjin, som æe nemd fører. Vårvatne og reingvære va harde ve denna bratte veigers og grov'n ut. For å få onda vatne, vart dæe mæe nogre meters millumrum lagde ut någå greinne stokke (skatt) på skrått over veigen.

Någå slikt som veiggrøfte og stikkreinno fanst ikkje. Kjerrun håppå høgt kår gång dom for over dessa stokkein. Va dæe eit någållite lass, som skul oppover, laut øyken kvite i einingen, og da laut døm skole onde hjulé, så øyken slapp å helle lasse. For å hå ei siik skole på reie hånd, va dæe brukele å hå mæe se ein liten trekkube, som va fastbonde og førde mæe lassé. Dæmæe slapp døm å leite ette høvelege steine te skole, kår gång øyken kvilte. — Øfst tå Reistbakka låg Reistbakflatte trast neafor veigen. Nå gå veigen over flate. Dæe ha vorte grusgruve der, så dæe æe ikkje størt att tå'n. — Umtrent hævveigjest tå Sæterlin æe Slettlie. Som namne fortel, æe dæe her eit stykijy mæe flat veig. På nesuien åt veigje sto dæe ei habbele klururu, som va aukjend på lang lei. Gjønnoñ ei bleso i skogje kun'n sjå Kleivmillssætre. Bødeia her ha gjeinne eit auga mæe dessa blesun, når'o venta hemfolk. — Så stige veigen at, og Ultong-

veigen tæ tå te vingstre, fœrr'n kjœm upp åt Grånmyrn og Grånmyrbækkje. Her i Grånmyrn va dæ eit skrœple veigstykjy. Kjœrrhule sâkk ni like upponde nave, og œykjin gjekk ni mest te kness. Væst va dæ um vârn, og da vart dæ gjeinne haujje ni grånbar for å bæra uppe. Veigen va nå flat te'n kom ått Grågaugbekje, men der vart'n bratt tegangs. Dein gamle klœvveigen gjekk lenger upp og låg mykjy lugumar té. At kjerrveigen vart flœtt lenger ne kom se tå di, at hein, som ha mæ veigarbeie å gjæra fein eit brustœ, som'n tykte va så lugumt, at dæ laut brukast. Veigen æ nå flœtt attende, der'n va fœrr.—

Nå æ dæ ikke langt att åt Mysusætern, men fœrr oss kjœm så langt, så fær oss forbi ei tettvukse grån, som står trast utta veigen. O'ser ut som'n stakk, og dœm kella'o stakken has Jo Hamn. Kåfor ho ha fått dæ namne, veit e ikke, og sâmå kein dæ væra au, for både n'Jo og grånne æ burte for mange herrens år sia. Så fær oss forbi Finsletthaugen og ser ti hafella på Ulvœllskveen, og da æ oss framme. På bæe siom ått veigje ligg sætrin. Oss hœre durn tå Storulfosse og ser hœin på elle kante. Krytyr æ dæ ikke vanskele å få auga på, og uppigjœn-nom Gråhœe rækk gjeithœpein.

Flœtt oss 70 år fram i tie, te idag, så ha dæ vorte mykje umskipling. På Mysusætern ha dæ vorte ein hytteby, og store hotell æ kome upp. Dæ ska bli ny veig au, som tæ att fare ette di elle fyste råkje, som gjekk um Raphamnsætrin. Nå bli dæ bilveg té mangfœildoge millione, så turistbilein kein kjœre, så gjœyvkjyjn står ette dœm. Gammelveigen, som mæsta tå bygdafolkje lytt bruke, når dœm ska ått mårk og fjell, kjœm reint atti bakleksa.

Du skul elder ha hœrt någâ så olugumt. Uss tyty me!

Noen kommentarer av "teknisk" art

Stykket ovenfor har vi hatt tilgang på en god stund, men har ikke hatt plass til å ta den inn før nå. Vi forsøkte med OCR-scanning av teksten, men måtte gi det opp da ingen av de tilgjengelige tolkeprogram klarte oppgaven. Vi valgte derfor å sette inn artikkelen som en faksimile, og på tross av at vi reduserte margene noe, blir skriften dessverre ganske liten., hvilket vi beklager, men det var den mest hensiktsmessige måten å gjengi artikkelen på uten at den skulle ta uforholdsmessig mye plass. Selvsagt kunne vi ha skrevet den av manuelt, men her kommer da undertegnede manglende lokalkunnskap også når det gjelder sprøget, inn.

fs

Vi utfører alt innen

- NÆRINGSBYGG
- NYBYGG
- TILBYGG M.M.

I tillegg tilbyr vi utleie av

- TELESKOPTRUCK
- LIFT
- FORSKALING
- STILASIE
- DIV. SMÅUTSTYR

RUDI OG SKOGUM BYGG AS

Dahlemoen 22 - 2670 Otta - Tlf. 61 23 60 01

rs@heidal.com

**BØKER - VIDEO - CD/ROM -
SPILL/PUSLESPILL - GAVER -
KONTOR- OG DATAREKVISITA**

Otta * Libris

Johan Nygårdsgt. 17b, 2670 OTTA
61 23 00 14 - Fax 61 23 12 14
E-post: otta@libris.no

VANN OG AVLØP
PÅ HYTTA?

Vi hjelper deg gjerne!

Åpningstider: 09.00 – 16.00

Vakt telefon: 97 54 80 48

Otta Rør as

Storgt. 2 • tlf 61 21 09 80

Mysusetter-Nytt utgis av Mysusetter Vel, og sendes vellets medlemmer. Det tas sikte på tre utgivelser per år; påskeutgave, sommerutgave og juleutgave. Avisen settes sammen av

Frank Svensson, Brønnøysund, og den trykkes av Brønnøy-Trykk AS.

Stor trafikkauke på Mysusetter

Fra GD 2. sept. 2003., og gjengitt med tillatelse

MYSUSÆTER: Vi har hatt stor trafikkauke i sommar, men det må også til dersom vi skal få det til å gå, rundt.

Lisa Bjørnvolden og Oddny Teighagen er brukbart -tilfreds med utviklinga ved Mysusetter Servicesenter. Dei overtok drifta i fjor vår og satsar på butikk kafe og losji ved innfallsporren til Rondane.

- Vi driv vel det vi kan kalle ei god gammaldags krambu der vi sel alt fra kikkertar og fritidsutstyr til mat og meitemark.. Det går spesielt mykje av rykande ferskt brød. Fisk er også gjeve saker, attåt kioskvarer og aviser. Bjørnvolden og Teighagen fortel at kafeen også er i positiv utvikling, spesielt om søndagane når rumgraut og spekemat står på menyen

Oddny Teighagen og Lisa Bjørnvolden sel alt mogleg frå fersk kaku til gummistøvlar og anna fritidsutstyr i «krambua» på Mysusetter. (Foto Ketil Sandviken).

BYGGER'N

— OTTA —

Byggvarehuset Otta AS, Skansen 14B, 2670 Otta
Telefon 61 23 47 77. Telefax 61 23 47 78